

Meille vanhoille
nuoruus ja lapsuus
kuin kadonnut Eden on
Kodin helmassa elämän arki
vain päivä huoleton

Ei ehkä aina näin ollut
pikku Leenalla astmaa on.
Sitä hoidettiin pulverilla,
sen väri kuin ninapilla
ja poltettiin lautasilla
on tuoksu jostavä nillä
leena hengitti sitä hyltä,
apu tehokas ei se ollut.
Sen toi tohtori Helsingin.

Joulun alla tontut kulkee
ne huoneisiin karkuista
Onko jiltit täällä kiltit?
että pukilta lahjoja saa

... kop, kop, kop
Oven takana kolinaa
nisään astuu parrakas pikki
pienstä Pekkaa peloittoa,
kun raukusta nuikeks keugen
pois ukko ja hiihtää.

Sen jälkeen ei enää koskaan
meillä pukkeja nähdä saa.
Vaun keuran kaapissa sentään
sen naamari nähdään vaan.

Äiti ja Isä aina ahkeroinvat
sitäkään meille esimerkit ovat
Hyvin nuorena alkoi teennus tää,
kukkapurkkulien lautaset pestävää,
niitä saimme ensiksi yrittää.
Ja nukkeja hoidimme leikeissämme
Leenan kumililla on oma kullu
Liisan Tipulille ei sellaista tullu,
vaan se voimisteli kuin aivan kullu
niitä hädettiin intoa ystävämme.

Pyykkipäivän apuna on Kirkolan
Alli
siis meille toinen ^{win} yrittäjä malli
Perunpunnassa litsoa liinoja menän,
ne eivät tehdä voi meille tenän,
litso mähliä olimme itekin
ja tyytyväisiä liiteihin.

Lauantai-illalla saunassa nillä
punnassa istuen ei kenenkään tieltä
Josi liukkia jostais realiti onni
se on nilluile liirvelvä aikapommi
Isän sylissä nisään liirehtää
nksi herrallaan kaillei lapset nää
ja puhtaina sänkyyn läjittää
Hiihtäen vielä voi katsella tähtia Fäivän
nitten nukkuu uneen niin ihanaan.

Koko perhe pienesti kammarissa
isä, äiti sohvalta aukais tussa
me, Leenalla Liisukka vierellään
ja Pekka minna sängyssään
Keittiön sohvalta nukkuu Meeri
Kareinin Katu tai nitten Fanni
Äidin apuna keittiöstä he luyori.

Niin pieni on kammarin mielessämme
kaksi vaikka ovaalin joki sinne
Neljä tuolia ympäri ovaalin pöydän,
lasten sänkyjä kaksi nieltä löydetään.
Isän kirjoi tuspöytä ja senke, ja sohva
niitä illalla aukkaa kaksois motteksi pohja
On nurkassa muuri, sen edessä koira,
junnainen bulldoggi, Bonzo oiva.

Isä illalla lasten kanssa leikki
melkein kattoon asti hän Pekan heitti
saa reläpäin lapset ratsastaa,
pöydän ympäri juosta ja mekastaa.
Kirjakylläjä kaksikin kirjvoja täynnä
Sadut Topeliuksen, hänen väliskärsä
Suomen rikakirjat ja Valot, sen
keugen palot ja muuta ynnä
Niistä joskus kuvia katella saa
ja lukea linn, jos vain kunnitaa

Lukutaidon opinimme helposti min
"Mikä kirjain on tämä" äidiltä kysyt-
joku tikku kun näytti kirjaimelta.
Pian haimme kirjoja kirjastolta
tai isä toi matkalta tuomisia
jopa ruotsalaisia opuksia.

Niistä vieläkin muistan aina yhden
Prinsessa Pullan Palleen Pö-
~~petas~~ moteensa aamuisin minutiös
ja lakana heilatti ilmaan, hei
min tekee minunkin, hellei
kuinka muoktaa voisi sen itse tehden
Jokin muisto näin ainoaaks' mieleen
ken voi sitä koskaan ymmärtää.

Lasseu syntyiistä ahtaus lisääntyi
siihen mennessä päätös esiäntyi:
Piti rakentaa perheelle ^{omaa} talo kirkas
näkyi Funnelin päässä nyt valo.
Oli Melassuon rinteelle haivettu perus
sen reunulle valettu betoni jalus
ja päälle kokoa rakennus puusta
kaksi kerrosta, isot on ikkunat
ja katolla tiilet punertavat
ovat maisemat ylhäältä mahtavat
Perunjoen viljaraan laaksoon.

Talon rakentajaksi syntynyt
on Lasse riis pienestä asti
Isän lailla hän taitaa laske~~nteen~~^{mon}
ei veneessä heikku lasti.
Tasainen muonne helpottaa
näiden kanssa tuhdelta kaipaavaa
Jhan lapsena saadut ystävät
ovat vieläkin tarvit lämpimät.

Nyt mudessa talossa asutaan.
Leena koulua alkaisi kulkemaan
vaan koulua minun tarvitään.
Kun sita vei bodin Karjalan
toi paho heidät huoksemme odottamaan
taas päätyä takaisin sinne.

Näin kettersä väli skautui
Mie ja ne vastaan mää ja sää kun
Ei aina tahdo kaikkea ymmärtää
mutta muokassa hehta se selviää.
Saapui Karjalan pöytäkä tärinä.
Sota leppunut ei heik kohtakaan
kun jo mutta jouduttiin aloittamaan
Jelvisota oli vain väli vaihe
Me jouduimme viritä laulamaan
sankarihaudoille Suomenmaan.
Isää rentaan kylässä tarvitään.
Meille kiitollisuuden aike
Isä muokasi jreltoa hehtaamin
sinne kylättiin heinä ja viljakiin
perunista ja porkkanoita.
Pellavaa nieltä yhdessä nyhdettiin
rikkaruokojä hiltvan pois revittiin
riisi riiviltä ipanoina. *
Oli meillä ritteu ja lehmäläin
ja possu ja lampaita monta.
Tuli maitoa, lihaa ja viljoja
niistä kehrättiin ritteu laukoja
ja kurdettiin sukkaa jalkaan.
Puhtaat sukat sunnuntai aamuina
ne raapivat ja kutittivat armotta.
Vaan eipä palellut jalkoja
kun sukittiin pakkaudessa.
Äidin osaa tänä ^{synkkänä} ~~vaikeana~~ aikana
ei vaikeaa ole arvata.
Mitä, mistä ja miten valmistaa
kun muokaa ja vaattci ta tarvitään
Äidin taru ja työ seikaisen
oli aionissa järjestys kerrassaan.
on muokaa pöydässä aina.
Kun kahvit jrelle kiihutat
ja lasta sylissä heinutat
Sotalapsi, Jmullikki, syntyi
Pekka kuormat huskasi tärpyllä
kumipyöräisellä, isän itse tekemällä.
Kylän halli hän joutui sen työntämään
työkoussut yllänsä ja sik' häpiässään.
eikä tiennyt, että työ aatelo
myö paikat pulken päällä.

Joulun lapsiksi tulit maailmaan
Pieni hento tuulahdus kasvamaan
isoksi isojen ihailtavaksi

Ei edes kuraa sinusta saada
on jmutella kaikesta, ei kahvia
kukaan kuppini nyt, vain kouri-
ja vain vauvalle etrana ketta
pari munaa on jaata

Munavellia syöden äidin sylissä
kelli

Sisaret ympärillä toivella helli:
jos vauva ei kaikkea syödi jaksais
kenties odotus sentään vaiivan
maksais
Seis minun makeaa velliä mais-
ja rauhan aikaista onnea taa
naistaa.

Kun se vihdoin koitti, vaan kypssä
jäi Suomelle velkoja tuumii voitti
määrin.

Vaan toisaalta helpotus tuotti plus saa
Syntyvyys kasona kapalokäärin
ja meillä nitten myös Päivinkin
säärin.

Sinä pulskaksi kasvoit
sait syödä hyllin
ja perhettä ympärillä hyllin
Ei seurasta jmutetta
vaan jiemintä rassaa
kun kaililla muilla on säät jät-
milla Päiviä pakoon josta kät
passaa,
jos nukkauun fakdoit.

Miksi ilmässä jikkusiskojen toimet
hatarasti muistini pöimuihin jää
En sitäkään oikein voi ymmärtää
En kuin elidin ollut pois jatkään
taku sairaus tyhjensi kaikki voimat.

Iltaisiin haettiin Joulukkia ja Päiviä
kotiin päin naapureista
he sillä leikkivät leikkejään
eivät jätäneet Liisan komennoista
ja auttaa äitiä yhtenäin. *

Kuka muistaa vielä sen marjamatkan
Isän kanssa lähettiin puolukkaan.

Isän idea puolukkahorista
alikin vanha kapsäkki fanerista ja
sekös meitä niin harmittoa
jos sellaisen kanssa metsään
raahaa
ei siihen varmaan marjakaun saa.
Me vaelsimme ja haaskelimme
sinä monna ei kasvau puolukkaa.
ja tyhjinä koit ja mielet maassa
me kotiin palaamme illanmuuta
happamina kuin puolukat konsa-
naan

Sotamiehen vaijat hiljalleen häituu
Kun Päivi vielä opettelee syömään
soppaa
Leenan lapsuus muuutehen jo
vaihtuu
Konfirmaatio koittaa ja keski koulu
toppaa.

Valkolakin toive isän yllättää.
Äidin kanssa mieltään Turkuun
lähti jää
koulutuksen tarve heil'ou hyväk-
syttävää

Riitan, Rauhin, Toimin ja Jnekan kanssa
Suomalaisen yhteiskoulun oppilaksi
päättiän
Siiitä opinalijo aukes muoremmillekin
koulutuksen tielle pääsin itseliin.

Isän, äidin voimat hyllä kestävät
Heitä kannattavat työnsä tärkeät
Näin he suurin uhrauksin meitä kannusti
elämämme parhaaksi suunnaukseksi
Siitä omiin voimiin kukin edelleen
kiitollisin mielin jätin itsukseen.

Minne ^{sitten} maailmassa tieimme johtikeän
tänne ^{muistamaan} kokoonnumme heitä muist~~ett~~en.

Mulle tällävälin pienet kasvot
Päiviä sekä Trulikin
viedet varttuvat

*
Jostkus sitten, kun lepäsin jo takana päin
auton rattiin tarttui va. yrittäin
sen kanssa pysyä tiellä

Kumpi ratisa ollut tie, tiedä en
mutta ^{jäiseltä} hiiheltä tieltä luikastuen
he katolleen kääntyivät siellä.

Trulikille se oli järkytys hirmuinen
siihen loppui uransa rattia käännellen.
Vaun Päiviä ei se tieltä työnnä.

Ajotaitonsa kehittyi hiljalleen
mutkateitä Mas kussa ajellen ja
sen kuroja suoraksi väännellen
hänen autonsa melkein lentäjä.

Ikää meille siunaantunut
on jo enemmän.

Leena vanhin, ensimmäinen
saanutti tuon maalin tärkeän:

Vuotta viisi kahdeksan jo maaliskuussa hän

Siksi tänne tulimmekin
joukoin nuoremmin
Esimerkiksi kelpaat meille
kuten ennenkin.

Kukat'es kun treenaat vielä edelleen
saamme kohta fulla kahvit
juoda uudelleen.